

200. ՍՔՅԸՎԸԵՐ ԿՆԵԳՅԸ

Մին մարթ, մինգյել մին կնեգյ ըն իննմ: Տահանք ուրոնը շատ ըն ինում սիրիլիս: Մարթ ու կնեգյ խոսկ ըն տամ, վրեր ուրանց անա մինը մըռնեկանը ետը վրեշ մարթը կնգան նհետ խոսե, վրեշ էլ կնեգյը՝ մարթու նհետ: Հունց ա պըտահում, վրեր մարթը շոտ ա մըռնում, կնեգյը մարթին ուրան հըլաթումը թաղում ա, սըն շիրերը կյենում, իրեք տարե սոնքյ պահում: Տահանց տոնն էլ մըռն հըլցու դրաղի յա իննմ: Իրեք տարեն վրեր անց ա կենում, տընդավ մին մըռն քյարվան ա քյինամ, հենց տընդ էլ եր կյամ, վրեր դինջանան: Էտ քյըրվանեն մին քանի մարթ քշերեն կեսումը եշում ըն, տընսնում մին պեցոնը տան ճիրնքյ ա էրում: Տահանք գլիդանլիս ըն իննմ, վրեր էտ կնեգյը իրեք տարե սոնքյ ա պահում: Քյարվանըաշին ուրան հնգընրունցը նհետ խոսում ա, ասում ես կըկարեմ քյինիմ էն կնգանը խոաըցընեմ: Տահանք ասում ըն կարալ չըս:

Քյարվանըաշին քյինամ ա էտ կնգանը տանը տոռնը թակում, ասում դարիք մարթ ըմ, մըթեն ըմ ինգյնլ, տոռնը պեց ըրա, էս քիշեր ինձ ղոնաղ ընթունե: Կնեգյն ասում ա կարալ չըմ, էս ա իրեք տարե յա մարթըս մըռնած, ես սիքյըվրեր: Էտ մարթն ասում ա.—Ախեր իմ դանդղըս էլ ա քու դանդղատ, էս ա իրեք տարե յա իմ էլ կնեգյըս ա մըռնած, ես էլ ըմ իլնլ սոնքյ պըհնլիս, տընսալ ըմ, վրեր տի ընեկավ մենակ ինձ ըմ վնաս տամ, սոնքյը թողալ ըմ,

մեհենդ օգուժ Ըմ մին կենդ քթննամ, նհետը փսակվեմ, թա չէ, էսքան քյարվանը, էսքան հարստութունը իմն ա, վընչ կենդ օնեմ, վընչ էլ խոխա, վընր տրոթում անեն, Կենդը թա.—Վո՛ւյ, վընր քու դարդըտ էլ ա իմ դմրդան, տոռնը պեց անեմ, նաղլ ըրաւ Եր ա կենում, տոռնը պեց անում, մարթը մին խրեդ կենում ա, թա քյիննամ քյըրվանեն մարթուցը պեն օնեմ ըսելի, ասեմ, էլլա քշերավ կըկյամ, զրնց կանենքյ: Կենդը թա՝ չէ՛, վընր իմ դարդըտ քու դմրդան ա, էս քշեր ըստընդ կաց, էքնի՛ծ կըքյիննամ: Մարթըն ասում ա.—Քյիննամ, էլլա շնտ կըկյամ: Կենդը թա՝ դե վընքան կարես, շնտ եք:

Մարթը քյիննամ ա, ետ կյամ, վոադ-վոադ կնգանն ասում էսհինչ բեկին շուքընենն եկալ ըն, թա մեր քյըրվանան ապրանք կյուղանան, իմ քյըրվանես մարթիքյը մինին ըսպանալ ըն, դիակը կուրցըրալ, մեհենդ կարում ըն քթննան, բեկն էլ ասալ ա յա դիակը տնա կալիքյ, յա կյիւնկան Ըմ ծընր քյըրվանեն մարթուցը լոխ կըտորեմ: Էտ կենդը թա վընր տի պեն կա, էն ա իմ մարթիա դիակը տնա օնենքյ, տար ասե էս ըսպանված շորանն ա: Քյարվանքաշին ասում ա դե միայն շնտ քյինինքյ, թա չէ, բեկը կյանն վա լոխ տըկըտիքեր անե: Կենդը թա՝ քյինինքյ: Քյինում ըն կյիրեզմանը քանդոմ, մեղը տնա օնում, տընսնում իրեսեն մազերը եկած, մըրոքն ըրկընացած: Քյարվանքաշին ասում ա.—Պա էն շուքանեն մոք չի իլնլ: Կենդը թա՝ դե լնվ, պեր սրա մրոքը քանդինքյ, տանենքյ: Քյարվանքաշին կզնըվում ա, ասում.—Էտ ա քու տուքլը՞տ, բնլի վընր ես էլ մընոնեմ, ինձ էլ տի անես: Ետան էլ դնման տնա ա օնում, թիտւմ էտ կնգանն ըսպանում, հղե ինոմ, քյինոմ:

